

Delegació de Pastoral Obrera

La vigília de la festa de St. Josep, a les 20.30 hores, a la parròquia de Santa Tereseta, va tenir lloc una Vetlla de Pregària per la manca de treball i la precarietat laboral. Ens vam trobar una cinquantena de persones per meditar i pregar per aquesta situació en què ens trobem tantes persones i per donar signes d'esperança per sortir-nos-en. Ens ajudà el testimoni encoratjador i ple d'esperança de tres persones.

Així mateix, amb motiu del dia del treball, la Pastoral Obrera de Lleida va organitzar una missa a la parròquia de Sant Andreu. L'Eucaristia va ser presidida pel Sr. Bisbe, qui en l'homí-

lia va fer un repàs sobre el contingut de la Doctrina Social de l'Església en relació a la qüestió del treball, fent esment a la necessitat d'un treball digne i dignificant per a tothom. Al final, va fer una crida al compromís amb aquestes paraules: «Tenim dret a equivocar-nos però no a abstenir-nos». En l'ofertori es van recollir les principals reflexions del Manifest del Primer de Maig de l'ACO. En acabar la celebració, es va recordar la persona de Mn. Ventura Pelegrí, un dels principals referents de la Pastoral Obrera de Lleida. Vàrem finalitzar la festa amb un esmorzar als locals de la parròquia.

P. Lluís Tarazón

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

La Diòcesi de Lleida aposta decididament per les noves tecnologies i les xarxes socials. Així ho ha manifestat el bisbe de Lleida, Joan Piris, en el decurs de la presentació de la XLVII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials en una roda de premsa amb els mitjans de comunicació, celebrada a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). Mons. Piris ha explicat que per dur a terme l'evangelització s'han d'aprofitar els nous portals, la nova plaça pública creada per les xarxes socials, «on les persones comparteixen idees, informacions, opinions i on, a més a més, neixen noves relacions i formes de comunitat».

Enguany, la Jornada de les Comunicacions Socials s'ha celebrat el diumenge 12 de maig i ha estat dedicada precisament a les xarxes socials, sobre l'ús de les quals el nostre Pastor és conscient que hi ha un risc, però «un risc que cal córrer» perquè no es pot estar d'esquena a la realitat, ni posar-li entrebancs.

Mons. Piris ha afirmat que el món de la comunicació digital no és virtual ni irreal, «és tan real com nosaltres mateixos, d'aquí que haguem de conèixer el llenguatge de les noves tecnologies i fer-ne ús per poder comunicar-nos millor».

Jordi Pérez

AJUDANT A VIURE

Adorar en esperit i en veritat

L'Eucaristia és el sagrament de la presència real i verdadera del cos entregat i la sang vessada del Crist (Lc 22,19-20) i en ella celebrem l'amor extrem d'aquell que, traient-se el mantell i prenent la tovallola del servei, renta els peus dels deixebles (Jn 13,1-20). La celebració del Corpus Christi és una immillorable oportunitat per a verificar, personalment i en comunitat, de quina manera vivim en el dia a dia aquella exclamació de Jesús demanant «adoradors en esperit i en veritat».

I en aquesta Diada de la Caritat, constatant sota el misteri lluminós de l'Eucaristia les circumstàncies que ens envolten, és ineludible sentir-se urgits a sortir a l'encontre dels més febles. Cal contemplar i reconèixer Jesucrist en el Santíssim Sagrament i també en els germans necessitats (famolencs, assedegats, nus, malalts, presoners, forasters...), com ens demana el capítol 25 de l'evangeli de Mateu. «Sobre aquesta pàgina —deia el beat Joan Pau II—, l'Església comprova la seva fidelitat d'Esposa de Crist, no menys que sobre l'àmbit de l'ortodòxia» (cfr. NMI, 49). I és inapel·lable el conegut comentari homilètic de sant Joan Crisòstom: «Desitges honorar el Cos de Crist? No el menyspreïs, doncs, quan el trobis nu en els pobres, ni l'honoris aquí en el temple amb llenços de seda si al sortir l'abandones en el seu fred la seva nuesa. Perquè el mateix que digué: "això és el meu cos", i amb la seva paraula dugué a realitat allò que deia, va afirmar també: "tenia fam i no em donareu menjar"... De què serviria adornar la taula de Crist amb vasos d'or, si el mateix Crist mor de fam? Dóna primer menjar al famolenc i després, amb allò que sobra, adornaràs la taula de Crist.»

Corpus Christi

Els veritables adoradors en esperit i en veritat, moguts pel descobriment de l'abaixament solidari de Jesús (condescendència divina), tenen molt present que Ell va educar els seus perquè ocupessin el darrer lloc com a servents (Lc 22,26-27). Per això, cal que desenvolupem aquest mateix dinamisme que impulsa a actualitzar els sentiments i accions de Jesús, que va compartir taula i amistat amb publicans i pecadors i va defensar els més fràgils (Mt 13-15; Lc 7,36-50; Jn 8,1-11), que va admirar la fe de pagans i proscrius per la religió oficial (Mt 8,5-13; 15,21-28; Jn 4,1ss) i la generositat dels pobres (Mc 12,41-44; 14,3-9) i, de moltes maneres, va deixar clar que els últims seran els primers en el Regne de Déu.

Recordem i meditem les moltes crides que hi trobem en la Bíblia a refer les situacions que tantes vegades són un impediment, per tal que vagi fent-se cada dia més realitat el projecte de Déu d'aquell món nou on habiti la justícia.

Tots els qui en la Diada de Corpus honorem de manera especial el Cos i la Sang de Jesucrist mort i ressuscitat ens hem de sentir urgits a avançar, amb alegria i decisió, pel camí de la solidaritat i de la comunió amb aquells que les Sagrades Escripures anomenen «orfes, viudes i forasters» i que representen el món dels exclosos als qui la societat priva de compartir els béns que Déu ha donat per a tothom.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

SANDRA BUXADERAS

Convidar Jesús

Com viure Jesús en família (Ed. Pòrtic) és el resultat de la conversa de la periodista Sandra Buxaderas amb 15 famílies, que li expliquen com han compartit l'experiència cristiana amb els fills. Totes elles tenen la figura de Jesús com a model. «El seu testimoni pot servir d'inspiració per viure Jesús més intensament a la pròpia família», afirma la Sandra, que està casada i és mare d'una nena. Viu a Roma, on ha començat teologia i col·labora amb el diari ARA.

Jesús és un bon personatge per comunicar?

Sí. Els nens capten molt bé l'amor de Jesús i la seva lluita contra la misèria social o moral. Ara bé, depèn molt de la passió amb què se'ls explica. L'entusiasme dels pares es transmet sobretot quan, seguint l'exemple de Jesús, tracten el fill amb amor, i el respecten i l'escolten.

Per què el conviden a casa?

Per a la majoria dels pares entrevistats, Jesús és sinònim d'una vida plena. I volen que els fills siguin feliços, que se sentin estimats per Jesús i que n'adquireixin els valors. He entrevistat també algun pare o mare agnòstic però que pensa que és bo ensenyar als fills el respecte i l'amor, i que freqüentment altres nens amb inquietuds socials i espirituals.

És un llibre evangelitzador?

Sí, perquè és un testimoni de la vivència de fe d'aquestes famílies, que és engrescadora. A mi, mare recent i casada amb un agnòstic, recollir aquestes experiències m'ha donat força interior i moltes pistes sobre com viure Jesús a casa. I el llibre permet observar com s'ho han fet altres famílies per trampejar les dificultats que trobem cada dia en l'educació espiritual dels nostres fills avui.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (II)

L'eucaristia, pa dels deixebles de Jesús

Els Pares de l'Església, pràcticament tots, van interpretar la quarta petició del Parenostre en un sentit eucarístic, i és aquest el sentit que té el Parenostre de la missa. Això no vol dir que aquesta interpretació exclouï una petició del pa en el seu sentit literal.

Els Pares de l'Església veuen distintes dimensions en la paraula que, a partir de la pregària dels pobres que demanen el pa de cada dia, arriba al pensament del Pare del cel que ens alimenta i recorda el poble de Déu que pelegrina pel desert. En el discurs de Jesús sobre el pa de vida, el miracle del manà pren espontàniament un significat més ampli que abasta el nou món, en el qual el Logos, la Paraula eterna de Déu, el nostre pa, esdevé aliment del convit de noces etern.

El gran discurs del pa de vida en el capítol 6 de l'Evangeli de Joan abraça tot un ventall de significats, des del pa necessari per viure fins al pa eucarístic, en el qual el Verb fet carn se'ns dona en el sagrament. Si prenem el missatge de Jesús en la seva totalitat, no podem excloure la dimensió eucarística de la quarta petició del Parenostre. El sentit de demanar el pa de la terra concret és essencial. Però la petició també ens ajuda a sobrepassar la matèria i a demanar ja el pa de demà. I en demanar el pa de demà, ja ens disposem a viure d'aquest demà, de la vida de Déu que ens crida a una responsabilitat solidària amb els necessitats.

Joseph Ratzinger-Benet XVI.
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La alegría en Francisco Javier

En el proceso de beatificación en la India de Francisco Javier, se testificó que:

- «El P. Francisco era tan dado a darse a todos y lo hacía con tanta alegría que:
- »en su rostro había siempre una expresión de contento;
- »siempre andaba con la sonrisa en los labios;
- »su boca siempre estaba llena de risa;
- »sus palabras estaban llenas de la gracia de Dios;
- »con su alegría se atraía a todos y conseguía todo cuanto se proponía.»
- »Era muy popular. Siempre con una expresión amable, cordial, atrayente.
- »A su lado se encontraban a gusto, bien. Las penas eran menos.
- »Visitaba a los enfermos allí donde los había. Durante los largos viajes por mar iba a las sentinas —cavidad inferior de la nave—, un lugar lleno de inmundicias y de fetidez donde su compañía, su bondad, su alegría eran como un bálsamo gratuito que les servía, aliviaba y enjugaba las lágrimas.
- »Sus compañeros de viaje expresaron que: el significado *oblativo de su alegría* debía buscarse en su *vocación* —existencialmente actualizada por él en cada momento y manifestada a los demás—, como señal inequívoca del seguimiento a Jesús.»

J. M. Alimbau
(*Palabras para la alegría*)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ascesi

Ascesi vol dir entrenament. Igual que un atleta per estar en forma necessita d'un entrenament quotidià, el cristià per estar en forma en la seva vida necessita d'un entrenament, d'una ascesi que el faci lliure i disponible. Aixecar-se a l'hora al matí, viure sobriament, no gastar més del necessari, fugir de la comoditat, tenir un horari d'oració personal i complir-lo, estar atent a les necessitats dels altres..., dejunar una mica per ajudar a l'oració, privar-se de coses innecessàries... L'ascesi ajuda a viure en l'abnegació que ens recomana Crist: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi...» (Mt 16,24).

El perill de l'ascesi és que derivi en un cristianisme moralista que posa l'accent en l'esforç personal. Cal esforçar-se i exigir-se (la porta estreta), però el veritable motor de la vida cristiana és l'enamorament de Jesucrist, la fascinació per la seva persona, l'haver trobat el tresor i relacionar-s'hi amb tot el cor... Això sí que ens fa córrer amb deler per la via de l'amor diligent i ens empeny a servir amb goig els nostres germans.

Un altre perill en sentit contrari, més propi dels nostres temps, és la vida laxa, l'excessiva comoditat, el fer sols el que hom té ganes de fer, la vida *desvertebrada* que no aconsegueix fer el que vol realment, sinó que viu sotmesa als propis capricis. Aquí sí que convé un educar-se en la disciplina, per ser lliure.

Un equilibri entre moralisme i laxisme posant l'accent en la primacia de la gràcia és un enfocament madur per a la vida cristiana.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / Sl 111 / Mc 12,1-12]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos.
- 4. ■ Dimarts** [Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe.
- 5. ■ Dimecres** [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12, 18-27]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.
- 6. ■ Dijous** (■ Barcelona) [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.
- 7. □ Divendres** [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla.
- 8. □ Dissabte** [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13,2.6.7.8 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Guillelm, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.
- 9. ■ Diumenge vinent**, X de durant l'any (litúrgia hores: 2a setm.) [1Re 17,17-24 / Sl 29 / Ga 1,1-19 / Lc 7,11-17]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. *Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.*
Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat.

Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomia-deu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino y bendijo a Abrán, diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos.» Y Abrán le dio un décimo de cada cosa.

▶ Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento, / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, como rocío, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: Que el Señor Jesús, en la noche en que iban a entregarlo, tomó un pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía.» Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía.» Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús se puso a hablar al gentío del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Caía la tarde, y los Doce se le acercaron a decirle: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado.» Él les contestó: «Dadles vosotros de comer.» Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo este gentío.» Porque eran unos cinco mil hombres.

Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se echen en grupos de unos cincuenta.» Lo hicieron así, y todos se echaron. Él, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los dio a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y cogieron las sobras: doce cestos.

El Salvador eucarístico. Pintura de Juan de Juanes (1523?-1579?). Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Tothom en menjà tant com volgué

L'evangeli d'aquest diumenge, festa del Cos i de la Sang de Crist, comença situant-nos enmig de l'activitat de Jesús. D'una banda, ens diu l'evangelista que Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i, d'altra banda, que Jesús curava els qui en tenien necessitat. L'anunci del Regne amb paraules es complementa amb les guaricions de les febleses humanes que mostren en acte la realitat del Regne ja present i actiu en les persones. És en aquest context que Jesús dóna de menjar a la multitud.

A la fi del dia, a l'hora de l'àpat diari en el costum antic d'aleshores, apareix el problema de

la manca de queviures. La gent envolta Jesús, l'escolta de bon grat i li presenta els malalts per guarir-los. Però el dia ja declina i no hi ha provisions per fer l'àpat i disposar-se a passar la nit. La reacció dels deixebles és lògica: acomiadar la gent, i demà ja serà un altre dia.

És Jesús qui posa en una situació límit i insospitada els Dotze: Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Impossible! La pobresa de mitjans —cinc pans i dos peixos—, però, no és obstacle. Jesús aconsegueix el que ningú no seria capaç de fer.

Jesús, com ja havia fet Moisès al desert, organitza la gentada en grups de cinquanta. Aleshores fa un signe amb un clar regust eucarístic: pren els pans i els peixos, els beneeix, els par-

teix i els dóna perquè mengin. Jesús ho ha fet «alçant els ulls al cel», és a dir, adreçant-se al veritable protagonista de la creació: el Pare del cel.

En tot aquest relat Jesús se serveix constantment dels Dotze. És a ells a qui mana de donar de menjar a la multitud. És a ells a qui dóna el pa beneït perquè el reparteixin entre la gent. I tothom en menjà tant com volgué! El do de Déu sobrepassa el desig de la persona. Jesús és la paraula de Déu que anuncia l'arribada del Regne, Jesús és la vida de Déu que guareix tota malaltia, Jesús és el pa de Déu que associa la nostra fam.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

caminem@castello.cat

VII. Cal viure la fe

«Crec en l'Esperit Sant»

L'Esperit Sant és el gran do de Déu al món. En donar-nos-el, se'ns ha donat a si mateix. Què podrà negar-nos Déu si se'ns dona a si mateix? «Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

Amb l'Esperit Sant ho podem tot. Sense ell no podem ni tan sols pensar, parlar, ni fer res que sigui agradable a Déu. Caldrà, doncs, demanar la llum i la força de l'Esperit Sant.

Sota el seu influx coneixem Déu, l'home i el món d'una manera distinta, tal com els coneix el mateix Déu, amb la seva pròpia llum. El qui posseeix l'Esperit Sant veu en tot la mà de Déu, estima tot i tots com a criatures de Déu. Viu «reconciliat» amb tota la creació.

Una cosa és «saber» que som fills de Déu i una altra és «sentir-nos realment fills de Déu». Això és un do de l'Esperit Sant. És ell qui posa en el nostre cor i en els nostres llavis la paraula «Pare».

El Rector d'Ars deia que si preguntéssim als sants com van arribar al cel, tots ens dirien: «Perquè vam ser fidels a les inspiracions de l'Esperit Sant». I si preguntéssim als condemnats per què es van perdre, ens dirien: «Perquè vam resistir a l'Esperit Sant». Recordem la frase d'Esteve als fariseus: «Vosaltres sempre us oposeu a l'Esperit Sant». I sant Pau ens dirà: «No entristiu l'Esperit Sant de Déu.»

Tots els dons de l'Esperit Sant fan que les virtuts siguin més fines, més fermes, més constants. En els sants s'hi manifesten els seus dons. L'amor a la pobresa de Francesc d'Assís, la confiança total de Tereseta de l'Infant Jesús, la humilitat de Martí de Porres... són possibles perquè es van deixar posseir i conduir per l'Esperit Sant.

Mn. J.R. Ezquerria

La trobada diocesana de joves, celebrada el passat dissabte 4 de maig, ha tingut dues parts: la primera —durant el matí— ha consistit en una marxa dels joves —uns 70—, des de l'Acadèmia Mariana fins a l'Església de Sant Pere, on se'ns havia convidat a visitar l'exposició permanent sobre Francesc Castelló. Allí, el Sr. Bisbe ens va comentar la carta que Francesc va escriure a les seves germanes Teresa i Maria, i a la seva tieta Maria, convidant-nos a reflexionar sobre la missió que Déu ens dona a cadascú de nosaltres com a joves.

Després, vam continuar la nostra marxa fins a La Seu Vella de Lleida, on Sergio Ibarz, un jove de la delegació, va fer una petita reflexió sobre què representa per a ell la figura de Francesc Castelló, animant-nos a fer el treball de grups, que va durar aproximadament una hora.

La segona part de la trobada va començar al vespre amb una pregària al claustre de l'Acadèmia Mariana. Un Power Point va recolzar els 45 minuts d'oració. Seguidament, vam compartir tot allò que portàvem per a sopar.

Durant tot el dia vam experimentar l'alegria de trobar-nos i de compartir la fe. Els comentaris d'admiració sobre el jove Francesc Castelló no eren pocs. Molts dels joves participants sentien, per primer cop, parlar d'ell.

Mn. Xavier Navarro, delegat

Nomenament

Mn. Rubén Darío Sánchez Gómez ha estat nomenat pel Sr. Bisbe, rector de la parròquia de Sant Pau Apòstol.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 19 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 2 de juny. Corpus Christi:**
—11 h, Missa d'entrada del nou rector de la parròquia d'Alcarràs.
—17 h, Adoració al Santíssim.
—18 h, Eucaristia i processó.
- **Dilluns, 3 de juny:**
—Trobada de bisbes d'Espanya i Portugal, responsables dels Mitjans de Comunicació Social (3/4/5) a La Seu d'Urgell.
- **Divendres, 7 de juny:**
—18 h, visita al Sr. Bisbe dels confirmands de la parròquia de Soses.
—20 h, confirmacions d'alumnes del col·legi Ter-raferma a la parròquia de Sant Llorenç.
- **Dissabte, 8 de juny:**
—11 h-16 h, Dia del Missioner Diocesà.
—Trobada amb familiars dels missioners, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Diumenge, 9 de juny:**
—12 h, confirmacions a la parròquia del Pont de Suert.

28è Pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

Oberta la inscripció per participar en el seu pelegrinatge, que es farà del **27 al 30 de juny**

Lloc: Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
Tel. 973 282 548

Dimecres i dijous, de 17.30 h a 20 h, des del 15 de maig al 13 de juny

Més informació en l'agenda de la web del bisbat
www.bisbatlleida.org

AYUDANDO A VIVIR

Adorar en espíritu y en verdad

La Eucaristia es el sacramento de la presencia real y verdadera del cuerpo entregado y la sangre derramada de Cristo (Lc 22,19-20) y en ella celebramos el amor extremo de aquel que, quitándose el manto y tomando la toalla del servicio, lava los pies de los discípulos (Jn 13,1-20). La celebración del Corpus Christi es una inmejorable oportunidad para verificar, personalmente y en comunidad, de qué manera vivimos en el día a día aquella exclamación de Jesús pidiendo «adoradores en espíritu y en verdad».

Y en esta Fiesta de la Caridad, constatando bajo el misterio luminoso de la Eucaristia las circunstancias que nos rodean, es ineludible sentirse urgidos a salir al encuentro de los más débiles. Hay que contemplar y reconocer a Jesucristo en el Santísimo Sacramento y también en los hermanos necesitados (hambrientos, sedientos, desnudos, enfermos, prisioneros, forasteros...), como nos pide el capítulo 25 del evangelio de Mateo. «Sobre esta página —decía el beato Juan Pablo II—, la Iglesia comprueba su fidelidad de Esposa de Cristo, no menos que sobre el ámbito de la ortodoxia» (cfr. NMI, 49). Y es inapelable el conocido comen-

tario homilético de san Juan Crisóstomo: «¿Deseas honrar el cuerpo de Cristo? No lo desprecies pues cuando lo encuentres desnudo en los pobres, ni lo honres aquí en el templo con lienzo de seda si al salir lo abandonas en su frío y desnudez. Porque el mismo que dijo: «esto es mi cuerpo», y con su palabra llevó a realidad lo que decía, afirmó también: «tuve hambre y no me disteis comida»... ¿De qué serviría adornar la mesa de Cristo con vasos de oro, si el mismo Cristo muere de hambre? Da primero de comer al hambriento y luego, con lo que sobra, adornarás la mesa de Cristo.»

Los verdaderos adoradores en espíritu y en verdad, movidos por el descubrimiento del anonadamiento solidario de Jesús (condescendencia divina), tienen muy presente que Él educó a los suyos para que ocuparan el último lugar como servidores (Lc 22,26-27). Por ello, tenemos que desarrollar este mismo dinamismo que impulsa a actualizar los sentimientos y acciones de Jesús, que compartió mesa y amistad con publicanos y pecadores y defendió a los más frágiles (Mt 13-15; Lc 7,36-50; Jn 8,1-11), que admiró la fe

de paganos y proscritos por la religión oficial (Mt 8,5-13; 15,21-28; Jn 4,1ss) y la generosidad de los pobres (Mc 12,41-44; 14,3-9) y, de muchas maneras, dejó claro que los últimos serán los primeros en el reino de Dios.

Recordemos y meditemos las muchas llamadas que encontramos en la Biblia a rehacer las situaciones que tantas veces son un impedimento, para que vaya haciéndose cada día más realidad el proyecto de Dios de ese mundo nuevo donde habite la justicia.

Cuanto en el Día de Corpus honramos de manera especial el Cuerpo y la Sangre de Jesucristo muerto y resucitado debemos sentirnos urgidos a avanzar, con alegría y decisión, por el camino de la solidaridad y de la comunión con aquellos que las Sagradas Escrituras llaman «huérfanos, viudas y extranjeros» y que representan el mundo de los excluidos a los cuales la sociedad priva de compartir los bienes que Dios ha dado para todos.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737